

Ilustrirani Slovenec

Leto IV

Tedenska priloga »Slovenca« (šl. 143) z dne 24. VI. 1928

Štev. 26

K taboru slovenskega Orlovstva na stadionu 1. julija 1928:
premet nazaj iz velekoleda brata Varšeka (viški Orel).

Pogled na razstavo sodobne češkoslovaške kulture

ki se vrši sedaj v Brnu ter vzbuja evropsko pozornost. Na istem prostoru se je vršil l. 1922. veliki orlovski zlet.

Hermann Müller

voditelj nemških socialnih demokratov, ki bo najbrže sestavil bodočo nemško vlado.

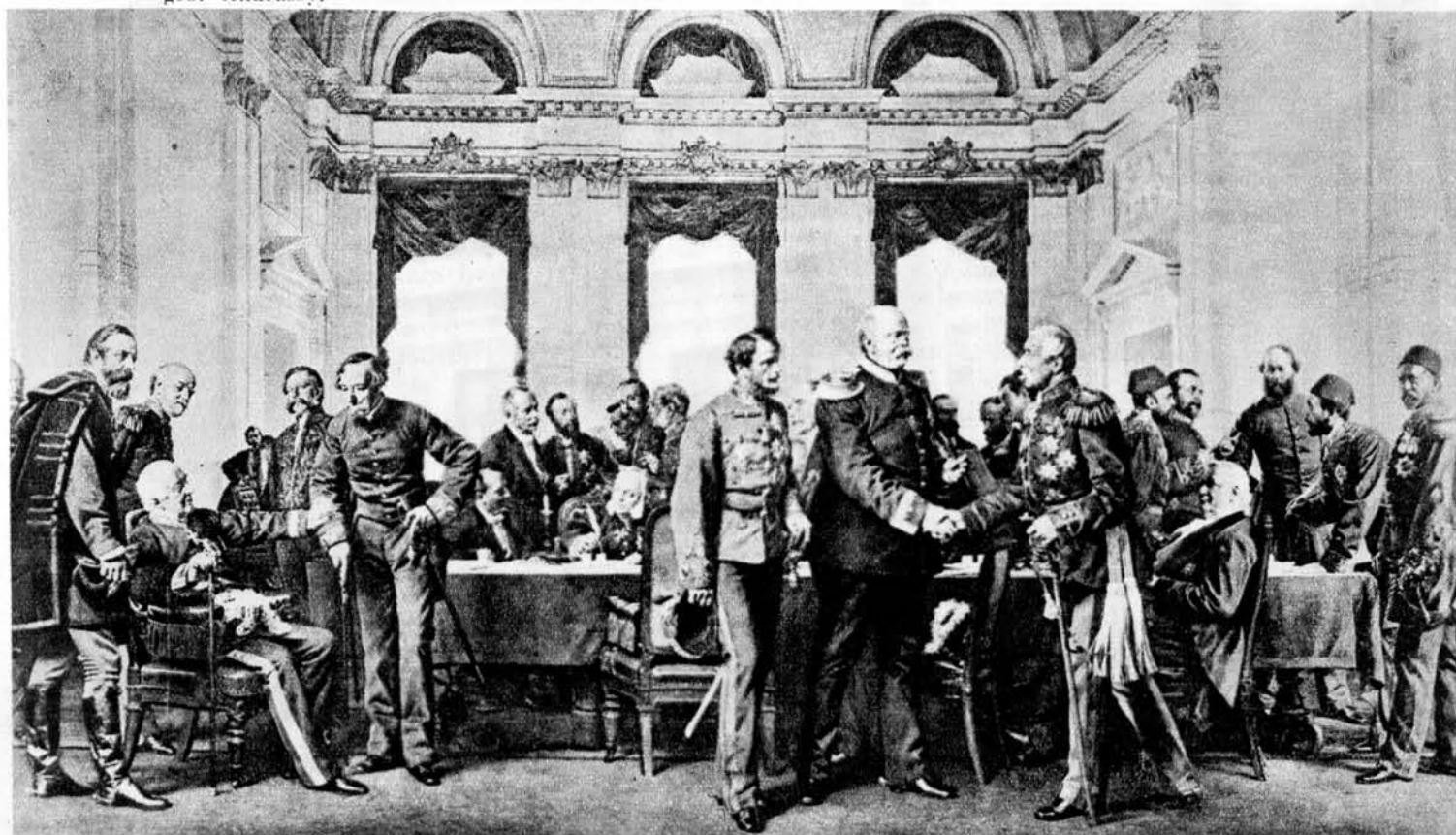
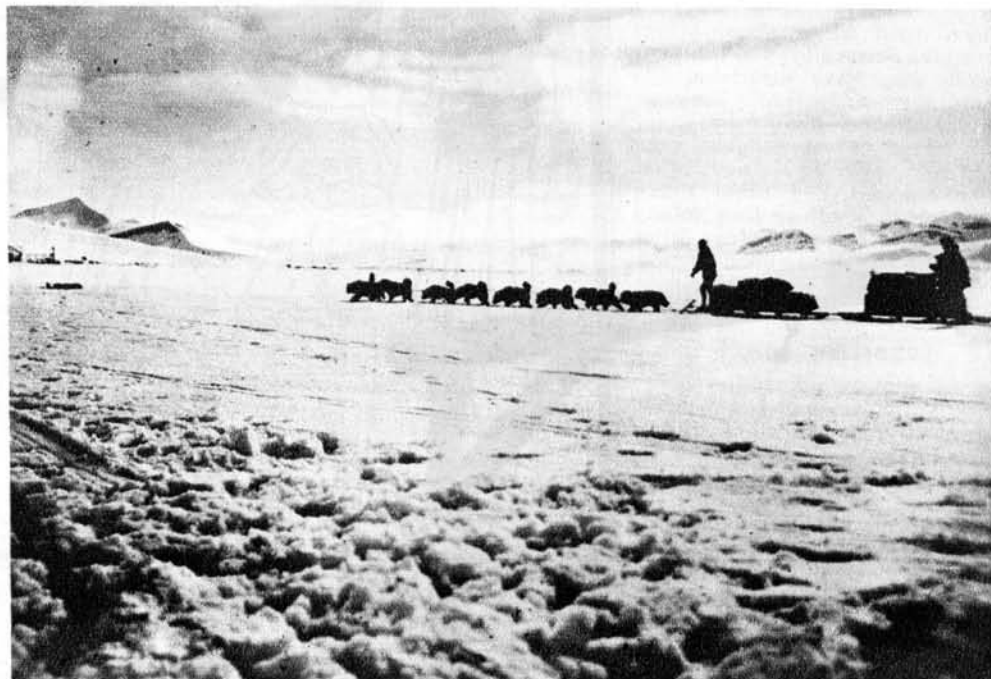
Za izgubljenim Nobilom.

Ker o Nobilu nad 14 dni ni bilo nobenih sledov, se je podalo več ekspediciij v polarne kraje, da ga poiščejo. Naša slika nam kaže tako arktično karavano v večnem snegu in ledu.

Spodaj:

K 50 letnici berlinskega kongresa.

Od dne 15. junija do 15. julija l. 1878. se je vršil v Berlinu pod predsedstvom »železnega kanclerja« Bismarcka velevažen kongres velesil in balkanskih držav, ki je odločilno vplival tudi na usodo Jugoslovčanov. Predvsem je šlo za revizijo sanšefanovskega miru med Rusijo in Turčijo, razen tega je bila pa rešena tudi cela vrsta drugih vprašanj evropske politike. Romuniji, Srbiji, Črni gori in Bolgariji je bila tudi formalno priznana neodvisnost od Turčije, Avstrija je pa dobila na tem kongresu mandat za okupacijo Bosne in Hercegovine. Na tej znameniti Wernerjevi sliki so upodobljene vse vodilne osebnosti tedanje evropske politike: na levi sedi knez Gorčakov, na desno od njega stoji lord Beaconsfield, v sredi stoji Bismarck, na levo od njega pa avstr. zun. minister grof Andrassy.

Dragomir Janković

naš minister dvora, ki stopi baje v kratkem v pokoj.

Z dijaških in delavskih demonstracij v Belgradu

proti ratifikaciji nettunskih konvencij; govornik poziva k graditvi barikad. Ogorčenje proti Italiji je popolnoma razumljivo, toda pogosto nam hrupne demonstracije mnogo več škodujejo nego koristijo.

K letošnjim prosvetnim dnevom v Sloveniji.

Letos slavi več velikih slovenskih katoliških prosvetnih društev svoje jubileje. Njih proslava bo združena z velikimi prosvetnimi dnevi za dotična okrožja in s prosvetnimi razstavami, a v prvi polovici meseca septembra se vrši v Ljubljani ob priliki slovesne proslave 50 letnice Prosvetne zveze velika katoliška prosvetna razstava, ki naj pokaže zgodovino in sedanje stanje ogromnega katoliškega ljudsko-prosvetnega dela v Sloveniji zadnja tri desetletja. Naša slika nam kaže prvi tak letošnji prosvetni dan, ki se je vršil dne 5. t. m. na Viču pri Ljubljani, posneta je ob priliki slavnostnega Terseglavovega govora pred cerkvijo. Popoldne se je vršil koncert ljubljanskega okrožja Pevske zveze, ves dan je bila pa otvorena razstava, ki je demonstrirala krasne uspehe 25-letnega tamošnjega prosvetnega društva.

Slike k Slovenskemu biografskemu leksikonu

Jeglič Branko
(1905—1920), pisatelj.

Jakl Anton
(* 1873), glasbenik in skladatelj.

Jeran Fran
(* 1881), matematik in organizator.

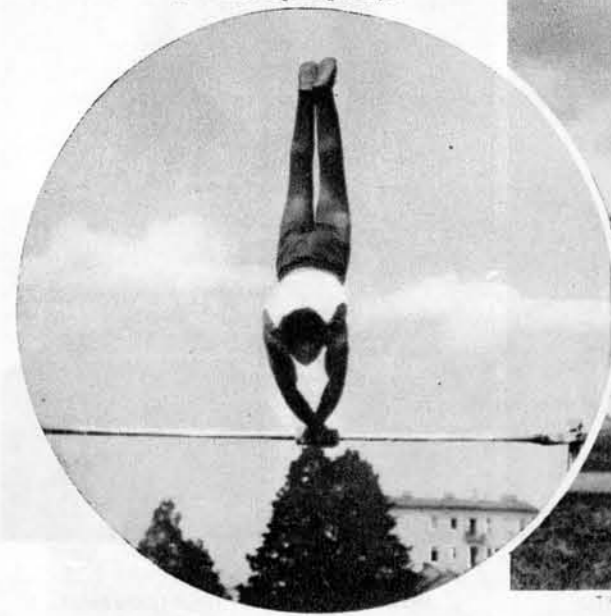
Polovica tako zvane orlovske rimske vrste **pri izvajanju veletoča naprej.**

(od leve na desno: Tomšič, Vašek, Kermavner in Hvale).

Na levi:
Premet iz veletoča nazaj
(Vašek, Vič).

Spodaj v krogu:
Prekrižani veletoč nazaj
(Hvale, Ljubljana).

K slovenskemu Orlovskega taboru 1. julija 1928.

Ko je dr. Krek začel širiti misel, naj bi se telovadba gojila v vseh društvih med fanti po vseh župnijah in vaseh — pred 23 leti je to bilo — tedaj so mnogi »poznavalci« naroda nevarno zmajevali z glavami ter izražali bojazen, da je ta misel utopija, ki se nikdar uresničiti ne more. Ali bo razumelo delovno ljudstvo ta način telesne kulture? Fantje, delavski in kmetijski, ki imajo od trdega dela ojeklene mišice, upognjene hrbtenice in raskavo žuljave roke, ki naj vadijo proste vaje, ki zahtevajo elastičnosti, naj gredo telovadit na orodje, za kar je treba gibčnosti in prožnosti?

A dr. Krek je gledal daleč in je videl prav! Čez dve leti (1908) je v Škofji Loki nastopilo že 300 telovadcev in ti so bili povečini iz kmetijskih in delavskih krogov. Tekom dvajsetih let se je katoliška telovadna organizacija razširila povsod in prodrla tako globoko v vse sloje našega naroda, da je ni organizacije bolj znane, bolj priljubljene in trdneje ukoreninjene od orlovske.

Telovadbe so se naši fantje oklenili z vsem ognjem. Postala jim je naravnost potreba. Njen veliki pomen za mladega človeka so morda bolj čutili kakor pa umsko spoznali. S tekmami — okrožnimi in zveznimi — se je dala telovadbi resnost in smotrenost. Šola telesne kulture je zdaj orlovska telovadba za najširše kroge ljudstva, katerih doslej še nobena slična organizacija ni mogla v taki meri zaseči. Ko se je l. 1926. sestavljala vrsta za mednarodne tekme v Rimu, ki pa so bile zadnji trenutek odpovedane, tedaj so se priglasili k izbirnim tekmam člani podeželskih odsekov, ki so imeli le po trudopolnem težkem delu na polju v večernih urah čas za telovadbo, a so napredovali do uprav vrhunskih telovadcev. Od teh priprav za rimske tekme so vzete današnje slike.

Telesna kultura gre po vsej Evropi svojo zmagovito pot zlasti po svetovni vojni. Vsi narodi se zavedajo velikega pomena zdravega in močnega naraščaja. Odtod mrzlično delo za fizično okrepitev sedanjega in bodočega rodu. Ni dvoma, da se v to delo vmešava prav mnogo nekrščanskega, čisto paganskega pojmovanja in naziranja. To stremljenje ni našlo našega naroda nepripravljenega. Orlovstvo ga je že toliko vzgojilo, da ne gre tako zlahka

na paganska pota neprave telesne vzgoje. Nam telovadba ni sami sebi namen, ampak hoče dati lepi, v božji milosti močni duši primerno orodje in bivališče. Telovadba in vsa telesna vzgoja je nam le del tistega ogromnega življenjskega truda, s katerim se hočemo čim bolj približati vzoru: bogupodobnemu človeku v naravnem in nadnaravnem oziru. K Bogu, k njegovemu sinovstvu nas mora voditi vsa vzgoja: umska, srčna in telesna. To je veliki cilj slovenskega in slovanskega orlovstva.

Po Orlih je stopil slovenski narod častno tudi v veliki evropski svet. Na mednarodnem tekmovalnem polju so si Orli priborili priznanje in s tem so širili spoznavanje domovine »vsemu svetu nepoznane«. Kmalu po vojni so prvič nastopili v Strassburgu l. 1921., v Brnu l. 1922., v Parizu l. 1925., v Kölnu l. 1927. Prihodnje leto nas vabi Praga in v l. 1931., če Bog da, bo Ljubljana pozdravljala goste iz cele Evrope na mednarodnih tekmah Zveze katoliških telovadcev.

V novejšem času zavzema zlasti lahka atletika vedno večji obseg. Prednost njena je v tem, da se v poletju lahko goji na prostem povsod, ni treba velikih priprav za primeren prostor. Tudi ta panoga telesnih vaj se v orlovskih vrstah širi. Pokazali so se lepi uspehi lani 14. avgusta ob priliki štafetnega teka z Jesenic do Gor. Logatca (94 km), katerega se je udeležilo 500 tekačev, 50 kolesarjev in 100 rediteljev. Letos pa smemo pričakovati na zveznih tekmah 29. in 30. junija na Stadionu v lahki atletiki prav lepih rezultatov.

Smisel za pravo telesno kulturo po krščanskem pojmovanju, ki je samo del celotne človekove vzgoje, zanesti še globlje v narod, vzgojiti ga v telesno zdrave, odporne in vztrajne ljudi, za to se bo orlovstvo še bolj trudilo. Mnogo težkih gmotnih žrtev si je organizacija že naložila, da si vzgoji in oskrbi prvovrstne strokovnjake, da bi se tudi na tem polju sodobne kulture ustvarilo nekaj takega, kar bi bilo najprikladnejše našemu človeku, v čemer bi se izražalo to, kar je za nas najbolj značilno: katolištvo in slovenstvo. V tem stremljenju naj bi pomenil 1. julij, dan velikega orlovskega tabora na Stadionu, ne samo praznik orlovske družine in njenih prijateljev, ampak pred vsem močan pogon cilju nasproti. Bog živi! R.

Na levi:

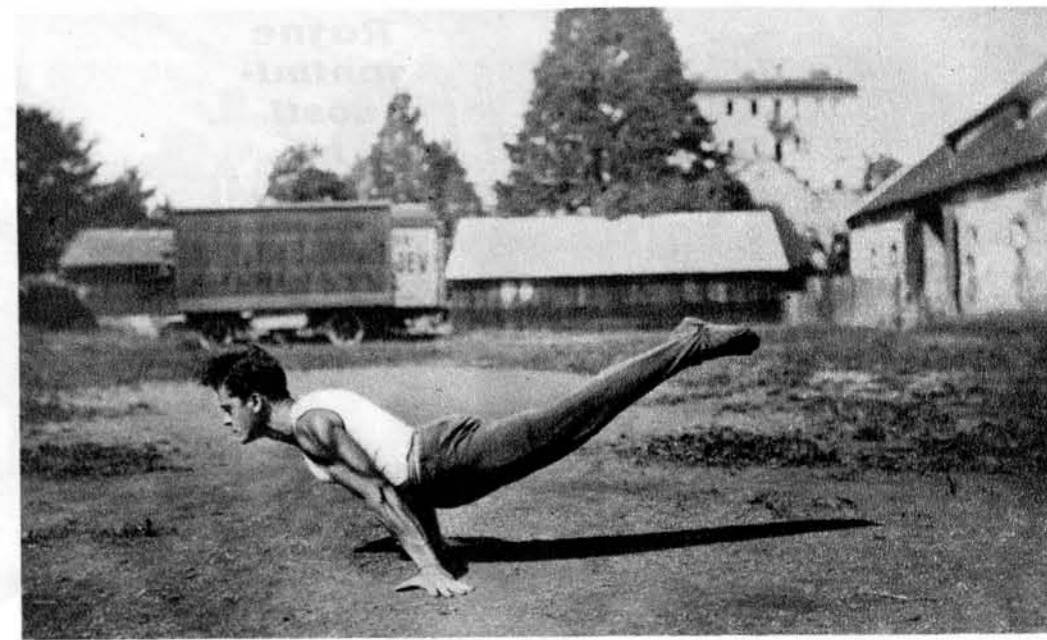
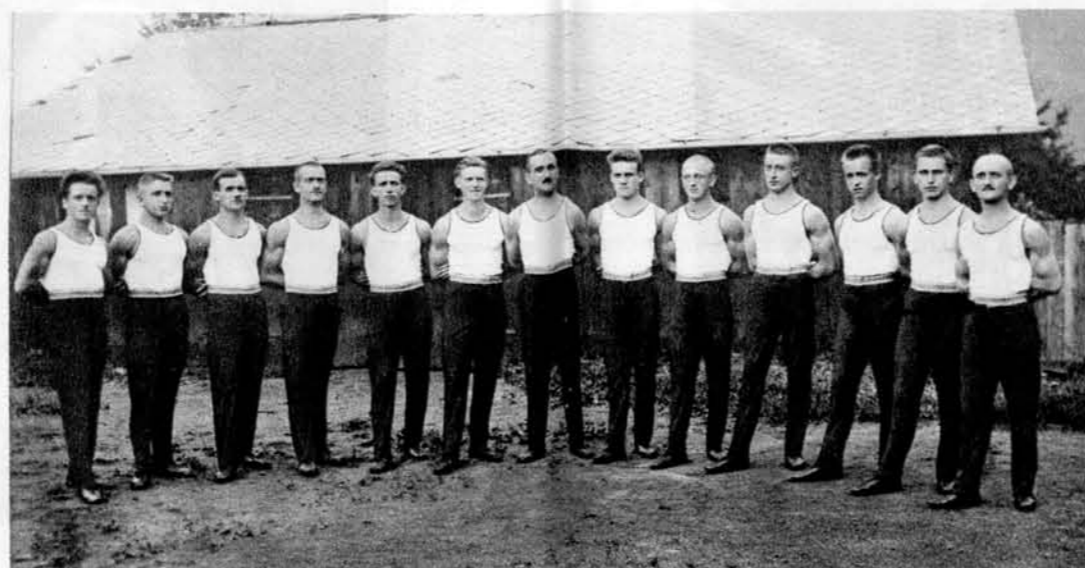
Ročna stoja na eni bradljenici
(Ulaga, Rimske toplice).

Na desni:

Cel obrat v stoji 13 podprljema v nadprljem (Tomšič, Verd).

Spodaj:

Drstia slovenskih Orlov 3a mednarodne tekme v Rimu iz leta 1926. (Od leve na desno stoje: Hvale, Petrič, Kermavner, Tomšič, Bregant, Lojk, Kos [vodja vrste], Pokorn, Vašek, Ulaga, Inlar, Jereb in Ahačič.)

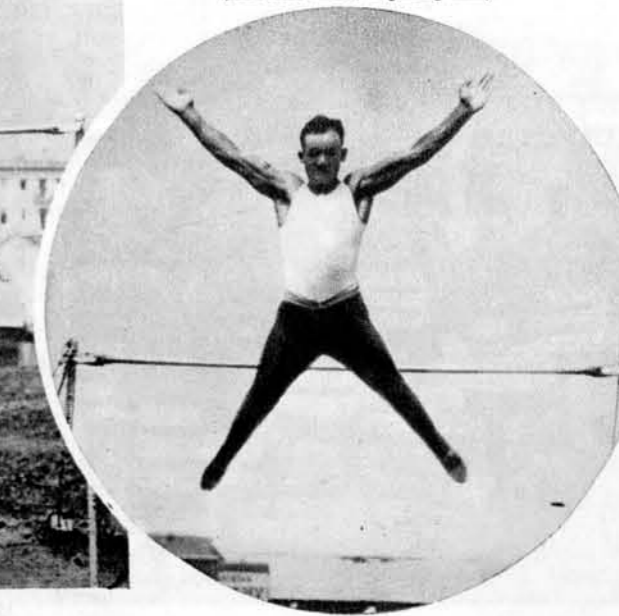
Razovka v poljubni prosti vaji (Hvale, Ljubljana).

Na desni:
Premet 3 droga nazaj
(Vašek, Vič).

Spodaj v krogu:
Raznoška iz veletoča naprej
(Kermavner, Ljubljana).

Razne zanimi- vosti in poseb- nosfi

Indijski fakirji

to so nekaki mohamedanski menihi-berači, ki potujejo po deželi in vzbujajo pozornost na najrazličnejše načine. Nekateri padajo z divjimi plesi in nečloveškim kričanjem v nekake zamaknjenosti, drugi pa kažejo zopet drugačna čuda. Naša slika nam kaže takega fakirja, ki visi, obešen na kljuko več ur. Čeprav so mu zatakunjene kljuke v golo meso, ne čuti menda nobenih bolečin. Nedavno je nastopal po raznih evropskih mestih fakir, ki se je dajal zapreti v zračno neprodinno krsto ter je vztrajal v njej po več ur.

Arabski glumači

so v nekaterih ozirih podobni indijskim fakirjem. Najti jih je v vsem orientu in v severni Afriki, kjer nastopajo največ kot spretni »zagovarjalci«
kač. Čeprav so jako strupene, jih ovijajo okrog različnih delov telesa, devljejo v usta in kače plešejo po njih godbi.

Na levi:

Ameriški električni stol

Znano je, da v Ameriki zločincev ne obešajo, temveč jih posajajo na posebne stole, v katere spuščajo močan električni tok, ki usmrti obsojenca. Zadnje čase se je začelo jako močno gibanje proti temu načinu usmrtitve, ki baje obsojenca mnogo bolj muči nego obešenje.

Spodaj:

Jako izviren sport

imajo v kanadskem mestu Calgary, ki je jako priljubljen med najširšimi sloji ljudstva. Tekmujejo namreč, kdo lahko vodi večjo vprego in zavije z njo okrog ogla. Naša slika nam kaže voznika, ki sam s kozla prvega voza vodi 18 parov konj, a ti peljejo 10 težko obloženih voz. Kako se je godilo temu vozniku na ovinku, žal ne vemo.

Spodaj:

Gasilska parada v Tokiju

Japonski gasilci slave vsako leto jako svečano novoletne praznike. Čeprav so sicer tudi japonski gasilci opremljeni najmodernejše, pa nastopajo pri tem svojem prazniku še vedno v svojih nekdanjih nošah, kakršne vidimo na naši sliki, obenem vidimo tudi bogato okrašene standarde japonskih gasilcev.

Strok. učitelj Al. Poljšak iz Celja, ki je vzbudil veliko pozornost najširših krogov s svojim zdravljenjem raka, kostne tuberkuloze in raznih drugih hudih bolezni.

Rešitev uganke iz št. 24. se glasi:

Noč ima svojo moč.

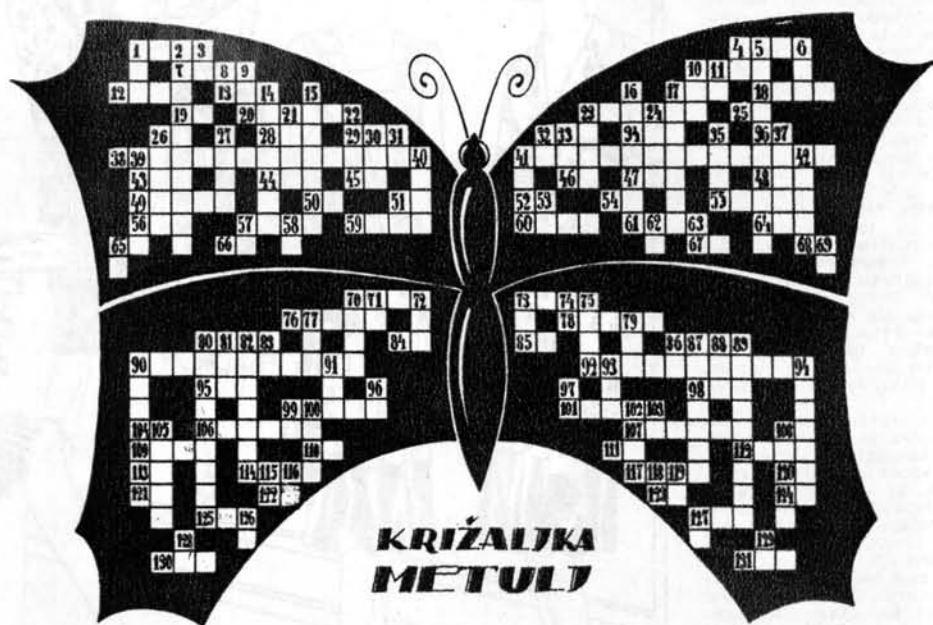
Pravilnih rešitev je prispelo 193. Zreb je določil I. nagrado A. Tumpeju, misijonarju v Bitolju, II. nagrado pa Konradu Medvedu z Jesenic.

Besede h križaljki: Metulj. Vodoravno: 1. bolezen, 4. auto-firma, 7. prvi človek, 10. izraz pri kartah, 12. zvezda, 13. svetopisemska oseba, 17. otok v Jadrani, 18. grška črka, 19. kaz. zaimek, 20. hebrejski pozdrav, 23. človek, ki hodi gol, 25. kaz. zaimek, 26. trdilna členica, 28. živalski glas, 29. indijski kralj pred Kr. r., 32. darilo, 34. mlečni izdelek, 36. grška črka, 38. metulj, 41. metuljček, 43. veznik, 44. mesec (mesto j je i), 45. dvoglasnik, 46. vzklík, 47. žensko ime, 48. telo, 49. ženska moda, 50. vzklík, 51. vzklík, 52. kratica pri podpisih, 54. število, 55. malo, 56. reka v Alpah, 57. reka v Nemčiji, 59. nemški pisatelj, 60. sorodnik, 61. špansko ime, 64. ustavi: eon, 65. plosk. mera, 66. reka v Sibiriji, 67. pesnitev, 68. dvoglasnik, 70. veseli čas v letu, 73. zimski pojav, 76. reka v Sibiriji, 78. moško ime, 80. poklic, 84. ploskovna mera, 85. pritrilna členica, 86. izraz pri kartah, 90. metulj, 92. metulj, 95. pogodna členica, 98. vstavi: oar, 99. oseba v Jurčičevem Domnu, 101. park, 104. ima kolo, 106. vas v Sloveniji, 107. rabijo zrakoploveci, 108. 2 a, 109. svetnik, 110. rtič, 111. število, 112. nasad, 113. ploskovna mera, 114. žival, 117. trg. izraz, 120. kaz. zaimek, 121. egiptovsko božanstvo, 122. grm, znak, elementa, ki ga je sila veliko, 123. grška črka, 124. starodavno mesto v Mezopotamiji, 125. predplačilo, 127. sorodnik, 130. glasbeni način, 131. drama, igrana v Ljubljani. — Navpično: 1. ptičji glas, 2. metulj, 3. oznaka za: k točki, 4. zlato (francosko), 5. ptič, 6. lepilo, 8. karta, 9. imajo orgle, 10. ribak, 11. rimski denar, 14. prerok Orienta, 16. slovenski saljivec, 16. rusko moško ime, 17. začetek reke (prve tri črke) potem reka v Sloveniji, 21. ptica, 22. rabijo zidarji, 23. heretik, 24. žensko ime, 26. žival, 27. ptica, 30. roditelj, 31.

Lovska družina iz Ljubna v Savinski dolini

ki je v tamošnjih gozdovih pred kratkim ustrelila lepo divjo svinjo.

I. nagrada: Beg, NAŠE GOBE, II. nagrada: Cankar, MOJE ŽIVLJENJE.

izraz pri kvartanju, 32. pritrilna členica, 33. vzklík, 35. okrasje, 37. moško ime, 39. najnižja točka, 40. ubijalec brata, 41. prehod čez reko, 42. sveta podoba, 51. vzklík, 53. egipt. božanstvo, 57. predlog, 58. žito, 62. nada, 63. nikalnica, 65. igr. karta, 69. član, 70. ključavničarsko orodje, 71. mrček, 72. žival (sesalec), 73. posoda, 74. dvoglasnik, 75. grm, 77. vrt sreče, 79. moško ime, 80. pokrajina v Jugoslaviji, 81. povzročca premikanje

morja, 82. eden dvanajsterih, 83. kratica pri podpisih, 86. dvoglasnik, 87. velik lokal, 88. mesto v Rusiji, 89. znana soteska v Grčiji, 90. rak, 91. gora v Sloveniji, 93. je na glavi, 94. strežaj, 96. žito, 97. števnik, 99. nota, 100. žabje jajce, 102. Egiptom sveta žval, 103. trdilna členica, 105. roko-delec, 108. moško ime, 115. karta, 116. grška črka, 118. pamet, 119. grška črka, 126. vzdih, 127. vzklík, 128. grška črka, 129. tukaj.

Sergej Minclov:

Car Berendej.

(Povest iz sibirskega pragozda.)

II. POGLAVJE.

— Kdo, prosim? — Vedeneju Saviču se je zadelo, da je prešlišal.

— Griška, ti pravim, saj menda nisi ogluhnil? Fant je že dorastel. Čas je, da se malo po svetu razgleda in si pridobi izkušnosti. Saj se ne more vedno držati za ženska krila doma!

— Malo prehuda bo ta pot, prosim!...

— No, kaj je to njemu? Saj ni iz sladkorja, da bi se stopil. Pazi, da boste gotovi. Da mi poju-trišnjem že odrinete!

Vedenej Savič se je nizko priklonil svetim podobam v sprednjem kotu, potem pa — še nižje — gospodarju in je odšel. Srce se mu je kar topilo od veselja: zaplesal bi brez vsake godbe!

Čim je odprl vrata v drugo sobo, malo da ni z njimi koga lopnil po glavi. Pogledal je in videl, da preži nanj Grigorij, gospodarjev sin.

— Vedenej Savič... — je zašepetal fant: — ali vas res pošilja očka v Urjanhaj?

— Zares... Kaj pa bi rad? Prisluškoval si, a menda nisi vsega čul?

Fant je poslovodjo zagrabil za roko.

— Striček dragec, pregovorite ga no, da tudi mene pusti z vami! — Malo, da se mu niso udrle solze.

Vedenej Savič se je nasmehnil.

— Glej no, kako si podjeten! — je rekel: — no, pa ti povem, da očka tudi sam tako hoče: pripravi se na pot!

Menda je Grigorij mačku stopil na rep ali sam od veselja zacvilil, vsekakor je poslovodja zagledal nenadno na mesto njegovega obraza zimske škornje. Gospodarjev sin se je prekopicnil in, kakor prismojen, odprl s svojo glavo vrata v tetkino kamnico.

— Tetica, odpotujem! — je zavpil in pričel brcati kakor tele v ogradi: zagnal se je v ples.

— Kam odpotuješ? Glafira Pavlovna je urejala perilo v omari, se obrnila in vzravnala: — Si menda znorel, ka-li?

Nečak jo je pričel namesto odgovora vse križem poljubovati.

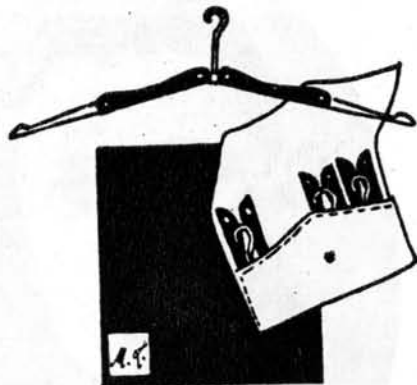

Naš modni kofiček

Veliki modni saloni so v zvezi s toštvano industrijo po celoletnem prizadevanju z novimi živopisnimi blagovi na celi črti prodrli. Te tkanine niso drage, pri tem pa tako pripravne za vsakovrstne kombinacije in kroje, da more v resnici vsak okus, vsaka starost in vsak stan izbrati nekaj primernega.

O kakih določenih modnih barvah se skoraj ne more govoriti, ker gosto pisani vzorci večinoma temeljno barvo popolnoma zabišejo. Vendar prevladujejo neki odtenki, in to beige, rjavo-rdeča, seneno-zelena in srednje modra barva.

Prav tako so tudi oblike modelov tako mnogovrstne in svobodne, da jih ni mogoče spraviti v določene kategorije. Poleg bluzastih in žemperskih krojev s širokimi ali stopničastimi in plisiranimi spod-

njimi deli odnosno krili, se še vedno drži tudi ravni kraj, ki se skuša poživiti z gubami in podobnim.

Živa pisanost teh modelov bi pa utegnila todintam preveč zabrisati vsako črto in s tem škodovati učinku. Tej pomanjkljivosti se izlaska odpomore z raznimi kombinacijami pisanih tkanin s temnejšimi enobarvnimi blagom. In sicer prihaja potem v poštev najtemnejša barva v pisanim vzorcu. S to enobarvno svilo se obšijejo robovi spodnjega dela, volantov (če je krilo stopničasto), rokavov in vratni izrezek ali pa se tudi uporabi le kot pas s pentljo. V ta namen se dajo enostavno uporabiti tudi svileni trakovi. Posebno velja to za žemperske obleke.

Zadnji model naše slike nam daje zgled take kombinacije. Žemper je iz beige svile s temnomodrim in rjavo-rdečim vzorcem, krilo pa iz temnomodrega blaga in plisirano. Enake temnomodre barve so obšivi za vratom, na rokavih in pas. Temno krilo, ki je izvrstno uporabno tudi k raznim drugim žemprom in bluzam, daje živopisni bluzi miren ton.

Enostaven in vendar zelo privlačen je predzadnji model. Zgornji del je enostaven, spodnji del v treh stopnicah, ki so nežno plisirane. Ovratnik, pas in rokavi na volantih so iz enobarvnega blaga.

Srednji model na naši sliki nam kaže odlično, enotno večerno obleko z dolgimi rokavi. Kot okras služi enobarvni pas z veliko pentljo.

Posebno zanimive so poletne obleke, ki se dajo upo-

rabiti tako za popoldanski sprehod kakor za večerno prireditve. Prva dva modela dajeta zgled take kombinacije. Drugi model prihaja v poštev samo za večerne prireditve. Spodnji del ima visok rob iz enobarvnega blaga; iz enakega blaga je pas in široka pentlja. Prvi model nam kaže isto obleko brez pasu za popoldanske sprehode. Preveliko goloto zakriva širok ovratnik ali šal iz istega blaga kakor obleka, ki je ob robu nazobčan in obšit z enakim blagom kakor spodnji del obleka, ki je ob robu naziran v obliki bluze.

Potno obešalo.

Na potovanju po hotelih, penzionih in zasebnih hišah navadno ne najdemo ne zadostnih ne primernih obešal za obleko, kar nam prizadeva mnogo neprikljub; saj je prva zahteva za vsako obleko, ako jo hočemo ohraniti v redu, da je pravilno spravljena. Zato bo gotovo vsak pozdravil nove izpopolnitve potne opreme. Zložljivo obešalo. Slika nam kaže tako obešalo raztegnjeno in pa zloženo v posebni vrečici.

Ovratna ruta za sportnece.

Ovratna ruta se je v sportnih krogih tako priljubila, da ji sportnice posvečajo posebno skrb in jo navadno tudi same vežejo. Tako ovratnica ni le potrebna, da se po razgretju v sportni igri obvaruje prehlada, marveč je tudi njen zunanji učinek kar najodličnejši.

Razen ovratnice nam kaže slika senčilo za lasno mrežico za tenis.

— Pusti me, prismođa! Saj si res ob pamet! — mu je odgovorila in se ga otepala. — Ali si uročen, ali pa te je oklal stekel pes?

— Očka me pošlje z Vedenejem Savičem v Urjanhaj!... — je komaj izustil Grigorij, tako se je bil upehal.

— No, pa hvala Bogu! Bomo vsaj več miru imeli doma... — mu je odgovorila teta in si naravnala zmečkano obleko: Glej ga medveda, kako me je razcefral. Ali je daleč do tega Urjanhaja?

— Kakih dvajset dni se bomo vozili odtod! —

— Ne boš me naplahtal!... Pa res, ali je daleč do tega mesta? — se je ozrla na Vedeneja Saviča. Ta je stal v vratih in se smehljaj: Grigorij je bil ljubljenec vse hiše, poslovodji je skakljaj po kolenih, ko je še bil majhen deček.

— Resnico govori: se bo že nabralo kakih dvajset dni... — je odgovoril poslovodja. — Matvej Palič so mu res veleli, naj gre tudi on z menoj!

— Ali sta znorela ka-li?! — Glafira Pavlovna je kar tlesnila z rokami. — Tako število verst ga boste vlekli s seboj? po kaj? čemu je tam potreben?

— Nimam v tem svoje volje, gospod je tako hotel... — se je odzval Vedenej Savič. — Matvej Palič hočejo, da se Griša razgleda po svetu si pridobi izkušenosti... Ni pa črhnil niti besedice, kaj je vse čul o Urjanhajskih strahovih. Čemu bi ženskam po nepotrebnem vznemirjal srce?

Glafira Pavlovna se je dolgo kujala v svoji kamrici. Če je hodila po hiši, je vselej tako zaloputnila vrata, da se je razlegalo kakor strel iz pištole. A vendar se ni upala odkrito nasprotovati bratu. Pelageja Grigorjevna, mati, pa sploh ničesar ni rekla: poljubila je samo Grigorija in ga prekrižala.

Vedenej Savič pa je sklenil s seboj vzeti dolginskega Nilko — prav brihten je bil ta fant, in Mikito Škrata. Ta ni bil sicer lep; če bi ga bila svinja napol oglodala, ne bi mogel biti grši. — tako so mu bile kože spačile obraz. Zato pa je bil pravi hrust: prijel je za roge dveletnega bička in ga podrl na tla!

Pri Ananjevih je zavrelo. Na dvorišču so opremili dvoje sani: Oboje so bile pokrite, da bi potniki lahko spali notri. Okovali so sani z železom in prevlekli z medvedjimi kožami, da bi bile tople. V hiši so tlačili v dva lesena kovčega vsakovrstne potne potrebščine. V kuhinji so pripravljali zalogo: šči in postne peljmenje¹. Pred vrati so stale na snegu sklede z juho in deske s kupi peljmenj. Morali so zmrzniti. Potem so zložili kolobarčke juhe in kupe peljmenj v vreče. Psom so se kar sline cedile, ko so vohali in gledali to dobroto. Privezati so jih morali, da ne bi naredili škode.

¹ Šči = zeljnata juha. Peljmeni so petelinčki (žlinkrofi) z nasekano svinjetino ali — v postnem času — z ribo. (Dalje prih.)